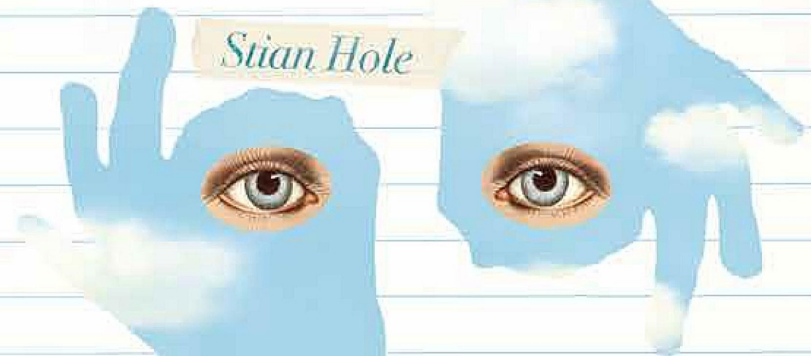

Stian Hole
De hemel volgens Anna
© 2013 Cappelen Damm, Oslo
© 2017 voor het Nederlandse taalgebied:
Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Illustraties en vormgeving: Stian Hole
Vertaling uit het Noors:
Sofie Maertens en Michiel Vanhee
Oorspronkelijke titel: *Annas himmel*
Oorspronkelijke uitgever: Cappelen Damm, Oslo
Trefw.: afscheid, rouw, familie, hemel, verbeelding
NUR 292
ISBN 978 90 448 2968 6
D/2017/4124/056
Alle rechten voorbehouden
www.clavisbooks.com

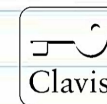
De HEMEL volgens ANNA

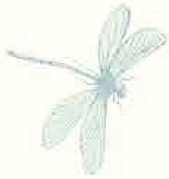
Stian Hole

vertaald door

Sofie Maertens en Michiel Vanhee

epel kun je in twee richtingen lezen, zegt Anna.
Meetsysteem ook.

Net als Anna, zegt papa. Maar nu moet je opschieten,
anders komen we te laat.

Anna merkt dat papa onrustig is, zelfs al kijkt ze de
andere kant op. Ze voelt het in de lucht, in het gras,
in het litteken op haar knie, in de moedervlek in haar
hals en in elke haarwortel op haar hoofd. Anna weet
dat papa onrustig wordt als hij ergens tegen opziet.

E

r hangt iets in de lucht, want mijn haar is zo statisch, zegt Anna en ze kijkt naar de hemel. De wolken zijn gehaast, net als jij. Als ik mijn ogen sluit, kan ik alles zien wat ik maar wil.

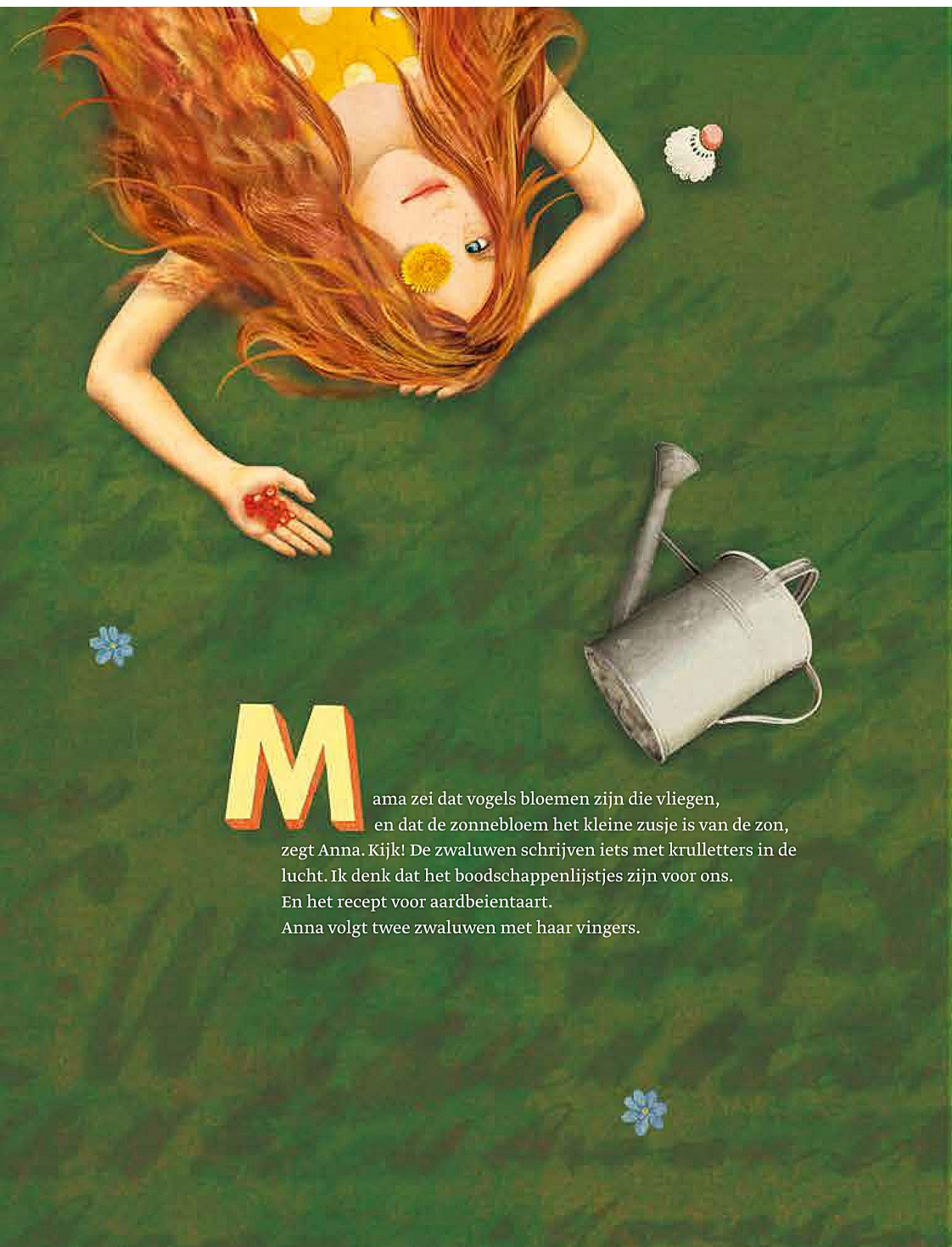
Haast je nu, Anna, zegt papa. Op dat moment horen ze aan de andere kant van de fjord de kerkklokken luiden.

A

nna heeft alle tijd van de wereld.
Kijk, papa, de koffiekkan en de olifant zijn familie van elkaar!
roept ze.

Maar papa antwoordt niet.

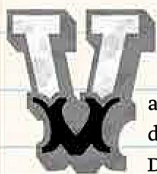

M

ama zei dat vogels bloemen zijn die vliegen,
en dat de zonnebloem het kleine zusje is van de zon,
zegt Anna. Kijk! De zwaluwen schrijven iets met krulletters in de
lucht. Ik denk dat het boodschappenlijstjes zijn voor ons.
En het recept voor aardbeientaart.
Anna volgt twee zwaluwen met haar vingers.

andaag gooit iemand daarboven in
de hemel spijkers naar beneden.
Dat is niet netjes, zegt papa.

Nee, fluistert Anna, maar morgen zijn het
misschien aardbeien met honing.

H

oe kan God iedereen in het oog houden?

Papa trekt zijn schouders op.

Was God vroeger leuker? Anna krabt aan de muggenbeet op haar onderbeen.

Ik weet het niet, Anna.

Stel je voor dat God net zo vergeetachtig wordt als oma, zegt Anna.

